

(Kort bemærkning).

Hjortnæs: Jeg skal ikke afvise, at der kan være lidt i de filosofiske betragtninger, hr. Gudme gav udtryk for her fra talerstolen. Men mon ikke vi kan blive enige om, at realiteten i denne sag er, at når diskussionen om tvangsauktionsklausulerne overhovedet er kommet frem, var det ikke af hensyn til debitorerne, men alene af hensyn til at sikre de efterfølgende kreditorer. Det er begrundelsen for, at diskussionen overhovedet er ført.

Ruth Olsen: De små ændringer af tinglysningsloven, der her er tale om, betyder fremskridt, som vi kan tilslutte os. Men på baggrund af bagmandssagen er det unægtelig meget små fremskridt. Der er uendelig meget at gøre endnu for en forenkling og bedre kontrol med hele pantebrevssystemet. Men det kommer der forhåbentlig forslag om i næste samling.

Vi er godt tilfreds med, at betalingsfristerne fastsættes således, at debitor får en ekstra chance. Derved opnår vi forhåbentlig, at det i hvert fald ikke bliver tilfældigheder, der udløser den hele pantegælds forfald. Vi kan derfor ikke stemme for det af mindretallet stillede ændringsforslag, selv om vi selvfølgelig ikke havde haft noget imod, om det blev lovpligtigt for pantebrevsejere at sende regningen forud for en vis mands fødselsdag. Men skal det betyde, at pligten til at sende rykkere og give ekstra frist ved første frists udløb derved ophæves, kan vi ikke være med, og da slet ikke hvis kreditor skal have frit valg mellem kun forud at sende en påmindelse eller kun at sende en rykker, hvis første frist overskrides. Så vil det blive den helt store forvirring for debitorerne og det på et område, hvor ensartede bestemmelser er særlig nødvendige for at undgå skæbnesvangre fejltagelser.

Vi støtter derfor ministerens lovforslag og de af ministeren stillede ændringsforslag.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg takker udvalget for det udførte arbejde og vil gerne specielt til fru Hanne Budtz og delvis til fru Nathalie Lind og hr. Gudme sige, at jeg ikke kan anbefale at stemme for det ændringsforslag, der er stillet om, at

man ikke behøver at afvente udløbet af terminen for at sende påmindelse om, at undladelse af at betale vil medføre kapitalens forfald til betaling.

Spørgsmålet er behandlet i den betænkning, som en arbejdsgruppe har afgivet til justitsministeriet, en arbejdsgruppe, hvori også Advokatrådet har været repræsenteret. Her tager man netop afstand fra den bestemmelse, som mindretallet foreslår, med den begrundelse, at den vil medføre en udhuling af den debitorbeskyttelse, som er til sigtet med dette lovforslag.

Det er naturligvis rigtigt, at hr. Gudme var den, der først nævnte begrebet tvangsauktionsklausul, den ære skal han have. Men jeg må samtidig i retfærdighedens interesse sige, at spørgsmålet har været til overvejelse i justitsministeriet. Vore overvejelser var, da lovforslaget her af forskellige grunde blev fremskyndet, ikke færdige. Nu blev de fremskyndet, og vi nåede altså også, inden udvalgsarbejdet var slut, at få hørings svar på det udkast til en tvangsauktionsklausul, som vi efterhånden fik lavet. Der er nemlig i det praktiske pantebrevsmarked mange forskellige udformninger af en tvangsauktionsklausul, og det, det drejede sig om, var at finde den bedst egnede formulering af en sådan bestemmelse. Jeg tror, det er lykkedes med det ændringsforslag, vi har stillet.

Jeg vil gerne til fru Hanne Budtz sige, at jeg er parat til i et udvalgsmøde mellem anden og tredje behandling nærmere at drøfte de forskellige ting, fru Hanne Budtz har nævnt, bl. a. muligheden for, at et brev finder frem til debtors rigtige adresse, sådan at det sikres, at han får det, og at kreditor derefter kan gøre virkningerne gældende.

Til slut må jeg til fru Ruth Olsen sige, at det er aldeles rigtigt, at dette her kun er en begyndelse. Der er adskilligt andet, vi må have ændret i vores tinglysningslov og i vor beskyttelse af debitorerne. Bl. a. vil jeg pege på et så vigtigt område som rykningsklausuler. Der tror jeg der er et stærkt behov for at få indført nogle ændringer, men vore overvejelser herom skal først tilendebringes.

Hanne Budtz: Jeg synes stadig væk, at det er bedre at forebygge en forglemmelse end minde om den. Jeg forstår ikke, at mi-